

Mentsük, ami menthető...!

BESZÁMOLÓ AZ S&T ÁLTAL RENDEZETT SAJTÓKONFERENCIÁRÓL:
ELEKTRONIKUS LEVELEK MENTÉSE, TITKOSÍTÁSA, ARCHIVÁLÁSA ÉS HELYREÁLLÍTÁSA
INFORMÁCIÓKATASZTRÓFA ESETÉN

Eiler Emil

HELYZETKÉP ÉS AZ ALAPPROBLÉMÁK

Mára az e-mail a magán-, az üzleti és az elektronikus kereskedelmi életben is az egyik legfontosabb és egyszerű üzenetközvetítő eszköz. Naponta átlagosan harminchatmilliárd elektronikus levelet küldünk és fogadunk. Hatvanöt százalékuk digitális szennyeződést: kéretlen spame-eket, haszontalan küldeményeket, három-négy százalékban pedig vírust, hoaxot vagy egyéb ártó szándékú kódot tartalmazó levél. A harmada lehet a „hasznos” tartalom. Az éves növekedés ötven százalék körüli, és a folyamat vége ismeretlen! Nő az ún. Phishing-támadások aránya is. Évente negyvenmillió hitelkártya sérül meg elektronikus úton, nagy anyagi veszteségeket okozva. A szakirodalomban egyre több aggódó cikk foglalkozik ezzel a súlyosbodó problémával a vezető fejlesztő és gyártó intézmények részéről is. A sajtótájékoztatót rendező osztrák tulajdonú S&T a probléma felvetésén kívül megbízható megoldásokat ajánl az érintettek részére az elektronikus dokumentumok mentésére, titkosítására, archiválására és helyreállítására. Cikkünkben az általa rendezett Storage Days sajtókonferencián elhangzott előadásokról számolunk be.

Az e-mailekkel kapcsolatos problémák eredete főként belső, de akadnak jócskán külső forrásból származóak is. Sajnos a tárolóban lévő adatokhoz bárki részéről könnyű a hozzáférés, ha e téren csak egy kis szakértelemmel is rendelkezik! Az állományok megsérülhetnek, megsemmisülnek, törölhetőnek, vírusosan fertőzöttekké válhatnak, áramszünet vagy külső hatás következtében tartalmuk részben vagy teljesen megváltozhat, illetve hozzáférhetetlenné válik például a csatolmányaival együtt, de sérülhet a szellemi tulajdonjog is. A felhasználó önmaga is szorgalmasan kárt okoz a terheléscsökkentés-célú kényszerű, a véletlen vagy a megfontolatlan törléssel, a meg

nem jegyzett fájlátnevezéssel, vagy azzal, hogy már nem emlékszik milyen néven, milyen tárgy-megjelöléssel hová, melyik meghajtóra, milyen médiára, mikor mentette el az e-mailt és annak a mellékletét. Vagy utalt-e egyáltalán a csatolmányra, a levél előzményeire, utóéletére, migrációjára, végül pedig, hogy ki, milyen eszközzel titkosította azt hozzáférés elleni védelmül. Gyakran lehetetlen tisztázni, hogyan lehet hozzáférni a tárolóban lévő adatokhoz, vagy információkatasztrófa bekövetkezése esetén elvégezni a helyreállítást és az újramentést, lezárva az érzékeny alkalmazásokat futtató szervereket. Lehetőleg működés közben! Ha eredendően eszébe jut valakinek elmentenie az állományt, és ha a vállalatnál van egyáltalán informatikai vezető vagy más, az elektronikus levélállomány kezelésért felelős személy, és/vagy vállalati elektronikus dokumentumkezelési szabályzat! Legalább ekkora a lehetséges kár, ha soha, semmit nem törölünk, feltételezve, hogy „ez még jó lehet valamire”. Ilyen körülmények között a magánlevelezésben is kínos szituációk támadhatnak, de egy cégnél az kész tragédia lehet, ha egy erkölcsi és anyagi következményekkel járó ellenőrzés alkalmával, levelek ezrei és csatolmányaik között, egyszerűen, gyorsan kellene megtalálni és – szükségése esetében – helyreállítani valamely fontos, esetleg perdöntő dokumentumot vagy tisztázni annak eredetét, előéletét!

Az egyedi védekezéseket egyre inkább a „vállalati tartalommenedzsment” (ECM) megoldások váltják fel. A mobilkészülékekkel is elérhető, egyre olcsóbb és gyorsabb szélessávú internetezés következményei: több és hosszabb (akár 50 Kbyte-nál nagyobb terjedelmű) levél, amelyhez több száz oldalas csatolmány is tartozhat, gyorsítja ezt a folyamatot. A csatolmány nélküli küldemények mennyisége az összesen kb. a hetvenöt százalék. Nő a felhasználók száma, és átlagban 150 MB-nál nagyobbak a levélméreteket, sok lehet bennük a grafika, de nőnek az e-mailbox méretek is. A naponta megtartott felhasználói levelek száma tíz és huszonöt közötti. Az átlagos felhasználó

Elektronikus dokumentum titkosított változata

náló évente kb. egy CD méretnyi, azaz több mint 600 Mbyte levelet küld, és ugyanennyit fogad. Ez a mennyiség már nagyon komoly tárolási, archiválási és visszakeresési gondokat okozhat. A fejlődés iránya és vége pedig nem látszik! Szabályok, gétaik alig vannak, és hiányzik a visszatartó erő is.

Az S&T rendezvény interneten elérhető, terjedelmes anyagának részletes ismertetésére nem vállalkozhatunk. Csupán a kivonatát közöljük, megjelölve azt a forrást, ahol az olvasó az előadások hiánytalan anyagát térítésmentesen – pdf-fájl formátumban – letöltheti a maga számára.

Az elektronikus levelezéssel szemben támasztható jogos elvárás, hogy az érintett felhasználói csoportok – meghatározott ideig – minden levelezésmegőrzése és nyomon követhetősége biztosított legyen, hogy cégellenőrzés vagy egyéb fontos esetben a levelek kérésre bemutatathatók legyenek.

Az e-mail azonban – információvédelmi és visszakeresési szempontból – nem mindenre alkalmas, amire feltételezések szerint igen! Ez nem egy fájltranszfer rendszer, nem képes megoldani minden problémát, nem egy eléggé titkos kommunikációs csatorna, és nem rendelkezik a dokumentum- és adatrendszerrel, archiválási és rendszerszervezési képességgel! Az érdekeltek joggal félnek, hogy a könnyen megszerezhető bizalmas adatok bajt okozhatnak. Többségében azokat az üzeneteket sem töröljük, amelyekre várhatóan már nincs szükség. Sok vállalatnak nincs hatékony e-mailkezelő megoldása és elektronikus levelezés menedzselés felelőse! Emiatt a cégek felkészületlenek, sérülékenyek, a törvényes átvilágításokkal szemben tehetetlenek, és nem felelnek meg a vonatkozó szabályozásoknak sem.

A nagyobb cégek több száz oldalas előírásai (ha vannak is ilyenek!) erre a célra alkalmatlanok, mert túl terjedelmesek, az alkalmazottak nem értik, nem tartják be az előírásokat.

A megfelelő eszközökkel helyesen végzett hosz-

szú távú (három–hét év, illetve hét év feletti) archiválás áttekinthető, könnyen megérthető, könnyű, gyors visszakereshetőséget nyújt, és információkatasztrófa esetén is biztosítja az adathelyreállítás lehetőségét. Az archiválási alkalmazások: a mentett adatok válogatására, indexelésére, migrációjára, karbantartására és kinyerésére alkalmas *szoftverek*; az angolul *storage-nak* nevezett közvetlen elérésű (nearline), másodlagos háttértárolók a kapcsolódó kiegészítőkkal; továbbá a fontosabb elemeket élő rendszerre összekapcsoló *folyamatok* – melyeknek hosszú távú kihatásai vannak a költségvetésre is.

ESZKÖZÖK ÉS MEGOLDÁSOK

A rendezvényen a felvázolt problémák megoldására szolgáló adminisztratív, hardver-, szoftver-, információrögzítő médiaeszközöket, technikai megoldásokat, archiválási és titkosítási lehetőségeket ismertető előadások a következők voltak: ***A piavezető NetApp adattárolók*** (Hans Laprecht, Network Alliance);

Mentsünk kényelmesen – Symantic/Veritas (Kovács Félix, DNS Hungária);

Az e-mailarchiválás nem csak divat! (Veresegyházi Károly);

Kell egy tárolásintegrátor (Szabó András, S&T Magyarország);

Amitől a FireWall sem véd meg! (Maciej Kolodziejczak, Decru).

Az S&T Magyarország Kft. kutató-fejlesztő és gyártó tevékenységéről Simon István, a vállalat ügyvezető igazgatója tartott részletes beszámolót. Ennek lényege röviden, hogy az 1993-ban alapított cég az osztrák S&T Ag százszázalékos tulajdona. Eddig hét országban különböző cégeket vásárolt fel, többek között a magyarországi ***FUJITSU Services*** vállalatot is. Így az S&T ma már huszonkét országban van jelen, alkalmazottainak száma ezernyolcszáz fő, a 2005. évi tervezett árbevétele kétszázhuszmilliárd, a következő évre pedig háromszázmilliárd eurót meghaladó összeget terveznek.

Azok részére, akik az ismertetett problémákörben érintettek lehetnek (de ki nem az?!), feltétlenül elolvasásra és megfontolásra javasoljuk a www.snt.hu honlap *snt stage days* csatlakozó linkjén teljes terjedelemben olvasható, pdf formájában letölthető szöveges és ábraanyag tanulmányozását.